

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras (spr.) SSO Marian Raszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.

przeciwko M. W. (1), A. W., I. S., Z. S. (1), I. H., A. H., B. M. (1), J. M., K. D., S. D. (1), D. Z., S. Z.,

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 22 maja 2013r. sygn. akt I C 613/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanych I. i Z. S. (1) kwotę 1.200 zł podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez adwokata M. M. (1) – Kancelaria Adwokacka w O. – w postępowaniu apelacyjnym z urzędu.

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanych B. i J. M. kwotę 1.200 zł podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez adwokata M. M. (1) – Kancelaria Adwokacka w O. – w postępowaniu apelacyjnym z urzędu.

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanej D. Z. kwotę 1.200 zł podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez adwokata M. M. (1) – Kancelaria Adwokacka w O. – w postępowaniu apelacyjnym z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił powództwo Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. przeciwko pozwanym M. W. (1) i A. W., I. S. i Z. S. (1), I. H. i A. H., B. M. i J. M., K. D. i S. D. (1), D. Z. i S. Z. oraz orzekł o kosztach postępowania, w tym między innymi, zasądził od powoda na rzecz pozwanych I. i Z. S. (2) 2.400 zł. podwyższoną o 552 zł. tytułem podatku VAT na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. M. (1) tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu, na rzecz pozwanych B. i J. M. kwotę 2.400 zł. podwyższoną o 552 zł. tytułem podatku VAT na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. M. (1) tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu oraz na rzecz pozwanej D. Z. kwotę 2.400 zł. podwyższoną o 552 zł. tytułem podatku VAT na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. M. (1) tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu.

Rozstrzygnięcie swoje sąd pierwszej instancji oparł na następujących ustaleniach: w dniu 24 maja 2011 r. trójka małoletnich: S. S. (1), B. M. (2) i M. Z. weszli na teren powoda i dokonali zniszczeń jego majątku poprzez podpalenie jednego pojazdu, wybicie szyb w czterech pojazdach oraz uszkodzenia naczepy z zamontowaną na niej betonomieszarką. Postanowieniem z dnia 7 września 2011 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w sprawie o sygn. akt III Now 73/11 stwierdził, że nieletni popełnili w/w czyny karalne i wobec S. S. (1) oraz B. M. (2) zastosował środek wychowawczy w postaci upomnienia, zaś w stosunku do M. Z. środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora. Sąd pierwszej instancji ustalił następnie, że żaden z w/w małoletnich nie miał w chwili zdarzenia ukończonych 13 lat, ich rodzice otaczają ich opieką, dbają o ich rozwój psychiczny i fizyczny, utrzymują kontakt ze szkołą, zapewniają synom, w miarę możliwości, odpowiednie środki materialno – bytowe. Wobec żadnego z małoletnich nie był stosowany wcześniej jakikolwiek środek wychowawczy i rodzice nie mieli podstaw, aby przypuszczać, że małoletni mogą zachowywać się w sposób nieprawidłowy, a tym samym, że rodzice powinni przedsięwziąć środki opiekuńcze wyższe aniżeli w tego typu sytuacjach normalnie przyjęte. I. S., matka S. pracuje zawodowo w systemie dwuzmianowym, Z. S. (1), jego ojciec jest bezrobotny, pracuje jedynie dorywczo. Matka B. M. (2) pracuje sezonowo za granicą i z tego tytułu kontakt jej ze szkołą syna jest utrudniony, choć kiedy przebywa w kraju taki kontakt utrzymuje, natomiast ojciec rzadko chodzi na zebrania z rodzicami. Podczas nieobecności matki domem zajmuje się jej najstarsza, pełnoletnia córka. Z kolei matka M. Z. utrzymywała stały kontakt ze szkołą dopóki nie zachorowała na chorobę nowotworową, co miało miejsce, gdy M. Z. był uczniem V klasy. Ojciec takiego kontaktu nie utrzymywał, gdyż często wyjeżdżał na delegację. W okresie, gdy matka przebywała w szpitalu małoletni pozostawał pod opieką starszego brata. Obecnie matka jest po operacji, pozostaje pod stałą kontrolą lekarza onkologa. Sąd pierwszej instancji stwierdził następnie, że do zajścia doszło w chwili gdy małoletni udawali się do szkoły na dodatkowe zajęcia sportowe. Drogę do szkoły odbywali samodzielnie, zresztą szkoła znajduje się w bliskiej odległości od ich domów – 500, 300 metrów. Po dokonaniu powyższych ustaleń sąd pierwszej instancji stwierdził, że trójka małoletnich: M. W. (2), M. H. i S. D. (2) nie brali udziału w niszczeniu majątku powoda a więc ich rodzice nie ponoszą odpowiedzialności za powstałą szkodę, natomiast pozostałym pozwanym nie można zarzucić winy w nadzorze, gdyż sprawowali oni nadzór w sposób prawidłowy i nie można im przypisać winy w jego sprawowaniu. W związku z powyższym powództwo oparte na art. 427 k.c. zostało oddalone.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej pozwanych I. S. i Z. S. (1), B. M. (1) i J. M. oraz D. Z. i S. Z. wniósł powód, zarzucając naruszenie przepisów postępowania – mające istotny wpływ na wynik postępowania, a mianowicie art. 233 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. oraz sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji domagając się uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy w tym zakresie sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego a w przypadku oddalenia apelacji skarżący zarzucił naruszenie art. 98 § 3 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i domagając się uchylenia pkt VIII, X i XI zaskarżonego wyroku.

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Powództwo w niniejszej sprawie opiera się na przepisie art. 427 k.c. i zakłada winę pozwanych rodziców w nadzorze nad małoletnimi dziećmi - I. S. i Z. S. (1) nad małoletnim S. S. (1), B. M. (1) i J. M. nad małoletnim B. M. (2) oraz D. Z. i S. Z. nad małoletnim M. Z.. W świetle okoliczności sprawy stwierdzić należy, że zasadnie sąd pierwszej instancji uznał, iż pozwani obalili domniemanie winy w nadzorze wynikające z powyższego przepisu. Wbrew zarzutom apelacji brak sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego materiału dowodowego. Sąd nie naruszył także przepisów postępowania – a mianowicie art. 233 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c., gdyż przeprowadził wnikliwe i szczegółowe postępowanie dowodowe, ocenił przy tym wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania – na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału a uzasadnienie zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwani małżonkowie I. S. i Z. S. (1), B. M. (1) i J. M. oraz D. Z. i S. Z. wykazali, że nie ponoszą winy w nadzorze nad swymi synami. S. S. (1), B. M. (2) i M. Z. w chwili wyrządzenia szkody nie mieli ukończonych 13 lat a więc im winy przypisać nie można. Rodzice ich, jak wynika z ustaleń sądu pierwszej instancji, nadzór ten sprawowali prawidłowo i nie można im również przypisać winy. Sąd odwoławczy w całości potwierdza stanowisko sądu pierwszej instancji w tym zakresie i przyjmuje je za własne. Dodatkowo podkreślić należy, że jak podniósł to już sąd w zaskarżonym wyroku, wobec żadnego z małoletnich nie były wcześniej stosowane jakiegokolwiek środki wychowawcze i rodzice ich nie mieli podstaw, aby przypuszczać, że małoletni mogą zachowywać się w sposób nieprawidłowy, a tym samym, że rodzice powinni przedsięwziąć środki opiekuńcze wyższe aniżeli w tego typu sytuacjach normalnie przyjęte.

Nie jest uzasadniony także zarzut naruszenia art. 98 § 3 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Wygrywając y proces pozwani nie są współuczestnikami, w rozumieniu art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. nie łączy ich współuczestnictwo materialne, każdy z nich musiał odrębnie w stosunku do siebie wykazać brak winy w nadzorze i każdemu z nich należy się zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

W tym stanie rzeczy i na zasadzie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w wyroku. O kosztach postanowiono na mocy art. 98 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.